

Este seara-n plinătate

Mitan Gabriel

Este seara-n plinătatea
Și stau privesc pe la ferești
Luna cu-a ei singurătate
Printre a stelelor povești...

Parcă ar fi oglinda
Viații mele pe pământ
Ce reflectă atâta setea
Gonirii mele-n vânt...

Ea e singură printre stele
Și eu singur printre oameni
Două lumini stinghere...
Parcă aș fi cu ea asemeni...

Un mormânt de o lumină
Reflectat de la un soare
Într-o noapte ce se-nchină
La viitor-uri visătoare...

Și între ea și între soare...
Sălășluiește al nostru pământ
Cu ale sale trecătoare...
Cum e gonirea mea în vânt...